

בסכומים גדולים, הרי כל ההוצאה לימי העבודה במשך שנה המסתכמת ב־26,000 ל"י בענף, בו מושקע למעשה כחצי מיליון ל"י, ובעל מחזור שנתי של 350,000 ל"י, אינה מכריעה לגבי הצלחה או כשלון. השאלה היא אחרת: אם ענף הבקר במשקנו, אשר מהווה כ־20% מן המחזור הכללי ו־20% מכל ההשקעות, ואשר עסוקים בו, יחד עם המספוא, כ־15% מן העובדים בחק־לאות — האם נותן הוא את חלקו הנאות ברווח הכללי של המשק? והתשובה היא: כן, הוא נותן. חלקו של הענף שלנו בעודף הכללי של המשק מתקרב ל־25%, עובדה הממלאת את לבנו סיפוק רב. בניגוד לשנים רבות רבות, כאשר הענף שלנו לא היה לו כל חלק ברווחי המשק (אם היו רווחים בכלל). מתעוררת השאלה — האם זאת היא תוצאה של קוניונקטורה זמנית? אינני כלכלן מומחה, אשר יכול לפסוק בסוגיה הזאת, אך נדמה לי כי לרמת התנובה אשר אליה הגענו ולהזנה הרציונאלית חלק רב בהישגים משמחים אלה.

קיבוץ בית־אלפא, מאי 58 ישה קמבר

בביצוע ההזנה למעשה. קיימת בעיית הרציפות של ההזנה, המופרעת בחורף בגלל הדרכים המשובשות, ובקיץ — בגלל קילקולים במכונות. קיימת בעיית החלוקה השווה בין הבהמות, בעיקר במבנים הארעיים והמיושנים; למעשה רק 60 גלגלות מתוך 420 משוכנות בסככה הראויה לשמה. וכשכל הפיקוח וביצוע ההזנה נתון למעשה בידי שני אנשים, הרי יובן הקושי. אנו, כמובן, משתדלים לבצע לפי מיטב יכולתנו, אך לא תמיד בהצלחה מלאה.

לבסוף ברצוני להתעכב על בעיית הרנטבי־ליות של הענף. החבר רענן וולקני מחשיד את רפתני הקיבוץ בכוונה להעלים את סודותיהם המקצועיים (ראה המאמר ב„השדה“ על הביקור בנירים) וגם בהעלמת ההכנסה ליום עבודה. עצם הדיון על יום עבודה מראה כי החבר וולקני רחוק מבעיות הכלכלה של המשק הקיבוצי; יום העבודה חדל מזמן מלשמש כקנה מידה להצלחה או לכשלון בענף כמו שלנו. אם במשק כשלנו מחייבים את הענף ב־30,000 ל"י הוצאות כלליות ו־25,000 ל"י ריבית, ונוסף לכך — הפחתות

בחינת מבנה העמין וכושר ההנבה

בשעת בחינת הפרות המועמדות להרשמה בספר העדר מעריכים, כידוע, גם את העטין — צורתו ומכנהו. באחד האיזורים בגרמניה נערך סקר לגבי 285 פרות צעירות כדי לעמוד על הקשר שבין תוצאות מבחן העטין וכושר ההנבה למעשה. הציון הגבוה ביותר שניתן לעטין היה 5 והנמוך ביותר — 1. לאחר שפרות אלה סיימו את תקופת חליבתן הראשונה נערכה השוואה בין הפרות שמוינו לקבוצות לפי מבחן העטין, ואלה הן התוצאות:

הקבוצות לפי ציוני העטין	התגובה ק"ג	ההפרש לעומת הקבוצה הבאה, ק"ג
5	3956	366
4	3590	251
3	3196	394
2	2945	125
1	2820	—

אצות הים כמזון לבעלי החיים

לפי החקירות באנגליה יוצא שאצות הים הינן מקור חשוב לוויטאמינים K, E, D, C, A. כשהאצות מהוות כ־10% ממנת היום מתכסה במלואה תצרוכת הוויטאמינים הנ"ל של בהמות ועופות הבית. האצות מכילות גם כמות מספיקה של מלח רגיל ויוד, אולם עניות הן בורחן וסידן. את יסודות הקורט — נחושת, קובאלט, מאנגאן וברזל מספקות האצות בשפע, ויש איפוא להעדיף אותן על פני קמח עשבים או אספסת כמקור לוויטאמינים וליסודות קורט.